

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 3. Ego sum Lux mundi. Qui mundi lucem Christum confiteris, &
mundum potius quàm Christum sequeris, palpas in meridie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

quam supplanteris infideliis. Non multum distat in vitio, vel decipere posse vel decipi Christianum. Quod autem ait posse, idem est ac nolle; Nam quod non potest licite Christianus, debet ita nolle & ita debet abstinere, ac si omnino non posset, ut alibi fusius declaratur.

Sic porro tres alii conformiter Latini Doctores docent: S. Gregorius ubi de Jobo dicitur, *Quod vir erat simplex & rectus, nonnulli namque ita sunt simplices ut rectum quid sit ignorent, sed eo vera simplicitatis innocentiam deserunt, quod ad virtutem rectitudinis non assurgunt, quia dum cauti esse per rectitudinem nesciunt, nequam quam innocentes persisterent per simplicitatem possunt. Hinc est quod Paulus discipulos admonet dicens, volo vos sapientes esse in bono, simplices autem in malo. Hinc rursum dicit, Nolite pueri effici sensibus, sed malitia parvuli estote. Hinc per se-*

metipsam Veritas discipulis praecepit dicens: Estote prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columba. Viraque enim necessaria in admonitione conjuncta, ut & simplicitatem columbae astutia serpenti instrueret, & rursum serpentis astutiam columba simplicitate temperaret.

S. Ambrosius; quia plerisque non virtus sed infirmitas videtur sine ratione simplicitas, ut tu veram suscipias, admoneris, id est, ut exequaris industria munus naturae; Quasi diceret, ut quod naturale est omnibus, nolle decipi: tu virtute, tu id prudentia rationali efficias. S. denique Augustinus, Duo sunt quae annexae ad invicem sunt, ut unum sine altero, aut parum aut nihil omnino proficiat: simplicitas enim sine astutia, stultitia reputatur: astutia sine simplicitate superbia approbatur.

L. 7. in Luc. 6 9.

Serm 144 ad Fr. in Erem.

FERIA TERTIA.

LVCEM MVNDI SE DICIT CHRISTVS.

Ego sum Lux mundi, qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitae. Joann. 8.

VERITAS PRACTICA.

Qui lucem mundi Christum confiteris, & mundum potius quam Christum sequeris, palpas in meridie.

RATIO EST. Quia ille moraliter dicitur palpasse in meridie qui suis in moribus sic aliorum quam lux illa demonstrat agit, sicut qui cecus palpasset in tenebris.

Sed qui lucem mundi Christum confiteris, & mundum potius quam Christum sequeris, sic plane tuus in moribus aliorum quam lux illa demonstrat, ageris.

Ergo palpas in meridie. Quo tunc sic in Scripturis maledictum, sanè carven tum est, & mundo magis ac magis renuntiandum.

I. PUNCTUM.

CUM Christus Dominus miro Judaeis modo quae latebant ipsorum crimina patefecisset, ac in luce palam unicuique sigillatim demonstrasset, tum illis opportunè dixit se lucem mundi esse, hoc est, se in mun-

do esse ad illustrandas hominum mentes circa bonum & malum, circa verum & falsum, circa virtutes & vitia, quod Solis lumen in mundo est circa res alias denudandas. Non tam mirentur se illustratos quam admirentur illustrantem, & quantum tenebris lucem praefertunt, tantum se illi totos intelligant addicendos.

Jam hoc ipsum paulò antè Nicodemo dixerat Dominus, unde sacer Evangelista refert, hoc iterum ab illo dictum, sic expressè narrans consequenter ad historiam de adultera: Iterum ergo locutus est Iesus, dicens: Ego sum lux mundi, qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitae, lumen scilicet quo discat hic redè vivere, ut in aeternum beatè vivat. Ex quibus verbis cum multa in Christi gloria, & in spirituali profectum derivare possis, tum illud quod proposita veritate continetur, multum certè facit ad illam contemptus mundi praxim, quae nobis plurimum commendari debet. Mirum enim est, & plusquam dici potest stupendum, quod tu Christianus, tu fortè religiosus, & Ecclesiasticus & Ecclesiastes qui lucem mundi Christum confiteris, profiteris & doces; Tu tamen ipse mundum vivens

viven-

vivendo potius quam Christum vitæ lumen sequaris! Quid hoc aliud est quam *palpare in meridie*, quid hoc aliud quam *maledictum esse*? Quid est enim palpare in meridie & quid maledicto similis quam similem esse Judæis, quibus in pœnam eorum desertionis dinuntiabat Moyses cetero futurum: *Percussiat te Dominus amentia & cœcitate, a furorẽ mentis; & palpes in meridie sicut palpare solet cœcus in tenebris; & non dirigas vias tuas.* Tuis scilicet in vitæ moribus tam obliquè, tam pravè, tam perversè incedas quam solet ambulare cœcus, aut amens, aut ebrius quaquaversum per devia periculosè gradiens. Quod & in libro Job repetitur: *Per diem incurront tenebras; & quasi in nocte sic palpabunt in meridie.* Et revera sic Judæi, sic Pagani vivunt, sic in media ipsa luce quæ Christianos omnes illustrat, tenebris involutum habent animum ut non minus à recta vivendi discedant via, quam à recto cœcus ambulandi gressu.

Sic apertè quondam deplorabat Isaias: *Expectavimus lucem, & ecce tenebra; splendorem, & in tenebris ambulavimus.* Palpavimus sicut cœci parietem, & quasi absque oculis, atrectavimus: *impingimus meridie quasi in tenebris, in caliginosis quasi mortuis.* Et Sophonias: *Ambulabunt ut cœci, quia Domino peccaverunt.* Quid clarius non in verbis modò Scripturæ quæ perversa Judæorum facta prædicunt, sed in ipsis Judæorum factis quæ prædictas de se scripturas in suam ipsorum perniciem nimis verè complent. Nonne te miseret miserandi eorum status?

II. PUNCTUM.

SED tu qui lucem mundi Christum confiteris, & mundum potius quam Christum vivendo sequeris, sic tuis in moribus alioversum quam lux illa demonstret, ageris.

Nam si mundus quem sequeris ipsi est Christo totus oppositus, nonne de illa tu oppositio- ne tantum participas quantum ad mundi sensum & facta, vitam componis? Quid est enim ille oppositus Christo mundus, nisi qui tali de rebus sentiunt, & vivunt modò quem Christus verbo damnavit & exemplo? Unde tu qui talem sequeris vivendi modum, tu quis es, nisi pars ejus mundi quem Christus damnat, cum ut dixi non aliter quemvis de mundo damnet quam quia sibi opposito vivit modo? Nunc judicium est mundi, dicebat proximè morturus Christus, non hujus aut illius simpliciter homi-

nis est judicium, sed totius mundi est: eorum scilicet omnium qui de mundo sunt, de quibus jam dixerat, *Mundus me odit, quia testimonium perhibeo de illo quod opera ejus mala sunt.*

Atque hinc apertè Apostolus, dum judicatur, à Domino corrumpitur, ut non cum hoc mundo amnemur, id est, ne si fortè mundum factis sequamur, pœna qua mundus plectitur, nos sequatur, & cum ipso nos in æternā perniciè devolvat mundo, cujus nos similitudini prius involvimus.

Et hæc quidem universim propositionem probant, at verò particulatim, tu accuratius vide quid lux illa quam confiteris demonstret, & quam inde procul incedas affectibus & moribus. *Va cum benedixerim vobis homines!* Tunc id putas infaustum & miserum cum benediceris? *Omni petenti te tribue:* Nonne tu pluribus negas quam tribuis? *Nolite in sublime tolli:* Tu quo aspiras vehementius quam in sublimi? *Omnia qui non renuntiat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus:* An vel uni eorū quæ possides renuntialis? *Qui major est in vobis, fiat sicut minor:* Tu cum sis minor, nonne major esse velles?

Quid porro est aliud ire quam lux Christi demonstret nisi hoc sit? Et quid aliud dicebat Balaamo, aut quid aliud loquentè Angelū commovebat contra ipsū, cum diceret, *Ego veni ut h'dversarer tibi, quia perversa est via tua mihiq; contraria.* Et rursum, *si ambulaveris ex adverso mihi, ego quoq; contra vos adversus incedam.* Nihil planè aliud ab illis in te est, nisi quod illi minus habebant luminis quo se viderent advertari Deo, tu verò magis.

III. PUNCTUM.

QVI Christū igitur mundi lucē confiteris, & mundū potius quam Christū sequeris, nonne tam evidentè palpas in meridie quam media ipsa luce apertius tibi Christus lucet, & quam apertè devias à recto tramite quem lux illa demonstrat, dum mundum sequeris, perinde ac si cœcus esses aut in tenebris ambulares? *Populus qui sedebat in tenebris, videt lucem magnā,* dum vidit Christum: Tu verò sedens in illa luce nihil nisi tenebras vides, dum nihil nisi mundum in tuis respicis moribus. Quid magis potest esse transversū & devium? Deplorabat infideles Apostolus quod *Deus hujus sæculi excasset eorū mentes ut non fulgeret illis illuminatio Evangelii gloriae Christi qui est imago Dei.* Nonne tu saltè ex illa parte similiter deplorandus qua te idem hujus

ius sæculi Deus, id est, dæmon exæcavit, ut non fulgeat tibi quod contra mundum Christus dixit? Cur putas dæmon vocatur huius sæculi Deus, nisi quod dum sæculares & mundani præferunt illum Christo, tanquam Deus ab illis colitur, vel quod eius placitis & institutis tam constanter inhæreant, ac si divina essent placita & instituta.

Nec tibi palpes in professione Christiana, vel etiam Ecclesiastica vel religiosa, si mendana sectaris, nam hoc ipso atrocius illa sectando peccas; sicut illi de quibus Apostolus, qui cum cognovissent Deum non sicut Deum glorificaverunt, aut gratias egerunt, sed evanuerunt in cogitationibus suis, & obscuratum est insipientibus suis.

Hoc est scilicet quod timebar futurum in Christianis, & quos propterea tam vehementer admonebat: *Hoc igitur dico & testificor in Domino, ut jam non ambuletis sicut & gentes ambulantes in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita Dei per ignorantiam qua est in illis, propter cecitatem cordis ipsorum. Quasi diceret, nisi ambuletis ut filii lucis & non ut filii tenebrarum, tenebræ vos comprehendent, & reterto duntaxat nomine Christiano vel ritu aliquo exteriori, sic intus obscurati & cæci eritis, quantum ad nonnullas mortales Evangelii præceptiones, sicut ipsi Gentiles ad omne quod ignorant Evangelium. Sic uni-*

formiter S. Petrus post Christiana quædam monita, rationem subdit quæ supra dicta omnia valde confirmat, *Cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est & manutentans, oblivionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum, id est, sic vivit quasi non esset conversus, quasi non esset confessus, vel quando confessus est quasi non esset professus se contra mundum & carnem dinceps victurum, aut quasi oblitus esset se tum id fuisse professum, quando confessus obtinuit suorum veniam delictorum.*

Quæ quidem cæcitas consequens acceptum vitæ lumen, longè est gravior quàm si antecedens esset; nam si consideretur ut culpa propter quam Christianus & religiosus sic cæcutit, si consideretur pœna sic à Deo constituta, profectò periculosius utrumque est ad sempiternum interitum. Unde idem ipse S. Apostolus paulò post pergens: *Si enim, inquit, refugientes conquinaciones mundi in cognitione Domini & Salvatoris Iesu Christi, his rursus implicati superantur, facta sunt eis posteriora, deteriora prioribus: Melius enim erat eis non cognoscere viam justitiae, quàm post agnitionem retrorsum converteri ab eo quod illis traditum est sancto mandato.*

Vide in 2. parte, Feria 5. Hebd. 4. post Pascha. Et in 1. parte, die 5. Januarii, ubi hæc habetur Veritas:

Dam lucet, ambulandum: ne tenebræ fiant.

2. Pet. 1.

ibid. 2.

F E R I A Q V A R T A.

DE IGNORANTIA DEI ET CHRISTI QVAM HABENT IMPII ET MUNDANI.

Neque me scitis, neque Patrem meum. Joann. 8.

VERITAS PRACTICA.

Ita diligenter expendendum & inculcandum.

Quidquid de Christo se scire dicant impii & mundani, Christum nescire dicendi sunt.

RATIO EST. Quia Christum nescire dicendi sunt qui de Christo in moribus aliter sentiunt, quàm si reverè sentiendum.

Sed quidquid de Christo se scire dicant impii & mundani, de illo in moribus aliter sentiunt quàm si reverè sentiendum.

Ergo Christum nescire dicendi sunt. Quod tamen ipse nollent si adverterent, quàm obrem hoc il-

I. P U N C T U M.

CUM de Patre suo Christus Judæos instrueret, atque illud in primis affirmaret se non esse solum in testimonio de se ferendo, sed simul Patrem à quo missus erat, testimonium de ipso perhibere, tunc à Judæis interrogatus est: *Vbi est Pater tuus? Respondit Iesus, neque me scitis, neque Patrem meum: Si me sciretis, forsitan & Patrem meum sciretis.*

Q 2

Patrem